

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. Габрово, 31.10.2018 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на четвърти октомври две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря **РАДИНА БУРМОВА** и с участието на прокурора като разгледа докладваното от съдия Д. Гишина адм. дело № 159 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Жалбоподателката Е.М. Д.-Д.от гр. Севлиево е оспорила Решение № 7 от 11.05.2018 година на Секретаря на Община Севлиево, издадено по повод заявление за достъп до обществена информация № РД-05-10.10 от 27.04.2018 година, в частта му на т. 1, 2 и 4 /уточнение на л. 17/. Жалбоподателката счита, че оспореното решение е незаконосъобразно в частта, с която ѝ е отказана информация. Развиват се доводи за наличие на исканата информация, която компетентният орган е следвало да предостави в исканата от заявителя или друга подходяща форма. Прави се искане за отмяна на решението в оспорената част и задължаване на ответника да предостави информацията в поисканата форма. Претендира се присъждане на направените по делото разноски в размер на 10 лева, представляващи дължима и платена държавна такса.

В открито съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. Депозирани са писмена молба /л. 24/ и писмени бележки /л. 52-53/, в които се развиват доводи по същество.

Ответната страна – Секретар на Община Севлиево не се явява в открито съдебно заседание, представлява се от надлежно упълномощен процесуален представител – адвокат, оспорва се жалбата, по същество се прави искане за отхвърлянето ѝ, съображения за което са развити в депозирана по делото писмена защита /л. 58-59/.

Претендира се присъждане на направените по делото разnosки, за които е представен списък /л. 54/, придружен с документи относно заплащането на сумите /л. 55-56/.

Съдът намира жалбата за допустима, като подадена от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Относно срочността на оспорването, съдът приема следното: в обжалваното решение не е налице указание относно това пред кого и в какъв срок подлежи на обжалване. Въпреки това, доколкото има данни, че решението е изпратено на посочена от жалбоподателката електронна поща на 11.05.2018 година /л. 11/, а жалбата срещу решението е входирана в Община Севлиево на 18.05.2018 година, то следва, че жалбата е допустима и с оглед срочността ѝ и подлежи на разглеждане по същество.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със заявление, адресирано до Секретаря на Община Севлиево и изпратено по електронен път, вх. № РД-05-10.10 от 27.04.2018 година /л. 8/, жалбоподателката е поискала предоставяне на следната информация: 1. На какво основание столична PR-агенция работи с Община Севлиево; 2. Как и по какви критерии е избрана агенцията; 3. Има ли действащ договор между Община Севлиево и „*****“; ако такъв съществува, заявителката желае да получи копие от него, като настоява в него да бъде заличена всяка информация, която би могла да се счита за лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни; 4. Общ размер на плащанията към „*****“ от датата на възникване на взаимоотношенията с Община Севлиево до датата на получаване на процесното заявление.

По така подаденото заявление е издадено обжалваното в настоящото производство Решение № 7 от 11.05.2018 година на Секретаря на Община Севлиево /л. 9-10/.

Видно от приетите по делото Вътрешни правила за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация в Община Севлиево /л. 29-39/, утвърдени от Кмета на Община Севлиево със Заповед № 0161 от 29.01.2013 година /л. 28/, решенията за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се вземат от секретаря на общината – чл. 19, ал. 1 от Правилата. Възможността за изрично определяне на лица, които да се произнасят по исканията по реда на ЗДОИ, е предвидена в разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, посочена като основание за издаване на процесното решение. Настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице надлежно осъществено с вътрешно-ведомствен акт /Правилата/ делегиране на правомощия от компетентния орган – Кмет на Община Севлиево, на Секретаря на Община Севлиево. В този смисъл са мотивите на Решение № 12757 от 29.10.2009 г. на ВАС по адм. д. № 1296/2009 г., III отд. и Определение № 8044 от 12.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16858/2013 г., VII отд.

С оспореното Решение № 7 от 11.05.2018 година на Секретаря на Община Севлиево /л. 9-10/ е отказано предоставянето на информация по т. 1 и 2 от заявлението с мотив, че в Община Севлиево няма материален носител на исканата информация, като административният орган приема, че заявителят иска предоставяне на обяснения от

Кмета на общината, а не достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ и във формите за предоставяне съгласно чл. 26 от закона; механизмът за достъп до обществена информация не е средство за комуникация между заявителя и общинската администрация, а способ за предоставяне на вече създадена и съхранявана у органа информация по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗДОИ.

По т. 3 от заявлението в оспореното решение е посочено, че няма действащ договор между Община Севлиево и „*****“.

Исканият достъп до информация по т. 4 от заявлението е отказан с мотив, че в Община Севлиево няма нарочна информация за общия размер на плащанията към „*****“ от датата на възникване на взаимоотношенията с Община Севлиево до датата на получаване на заявлението, като тази информация се съдържа в Годишните финансови отчети, съгласно Единната бюджетна класификация, а самите отчети са публично оповестени на официалната интернет страница на Община Севлиево, изписана в решението, съгласно изискванията на чл. 133, ал. 4 от Закона на публични финанси.

По делото е изслушана счетоводна експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и е прието като доказателство по делото, а съдът го намира за обективно и компетентно изготвено. Според така приетото заключение /л. 48-49/, от публикувания отчет на сайта на Община Севлиево и от бюджета на общината за 2017 година и 2018 година не може да бъде установено какъв е общият размер на плащанията към „*****“ за 2017 година и за изтеклия период на 2018 година.

Законът за достъп до обществена информация урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. Анализът на законовите разпоредби води до извода, че задълженият субект по чл. 3 от ЗДОИ дължи писмено мотивирано произнасяне. Този извод се потвърждава и от изричната разпоредба на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, изискваща писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ, въвеждащи изисквания за формата и съдържанието на административното решение и изрично предвиждане на задължението за връчване на решението на заявителя. Следователно налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – 33 вкл. от ЗДОИ, в следствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ.

В случая, видно от диспозитива на обжалваното решение, се касае за отказ от предоставяне на достъп до информация, а не за отказ от разглеждане по същество на искане за предоставяне на достъп до обществена информация. В разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1-3 от ЗДОИ са посочени 3 основания за отказ от предоставяне на достъп, но нито едно от тях не е посочено като правно или фактическо основание за отказа от предоставяне на информация.

Обществена информация по смисъла на [чл. 2 от ЗДОИ](#) е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон

субекти. Съгласно [чл. 9 от ЗДОИ](#) обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, се дели на официална и служебна, като [чл. 11 от ЗДОИ](#) дефинира като служебна информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая се касае за искана от жалбоподателката обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, от която жалбоподателката, както и всяко друго лице /чл. 4 от ЗДОИ/ би могло да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект, вкл. по какъв начин е осъществен изборът на PR агенция, с която да работи общинската администрация, прозрачност и отчетност на сключен договор, по който общината е страна, разходване на бюджетни средства за заплащане по договора. Информацията е служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ - събира се и се съхранява във връзка дейността на общината от общинската администрация. По правилото на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, които ограничителни условия в случая не са налице. Безспорно е, че процесната информация засяга трето лице - PR агенцията „*****“, доколкото именно информация за нейния избор, сключен договор между агенцията и Община Севлиево, както и плащанията по договора, се иска да бъде предоставена по реда на ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. От анализа на цитираната разпоредба се налага извод, че същата съдържа три юридически факта, които се намират в различно отношение - двата трябва да бъдат налице кумулативно, но тяхното действие се проявява само ако не е налице третият юридически факт. Двата юридически факта, които трябва да бъдат налице кумулативно са: 1. достъпът засяга интересите на третото лице и 2. третото лице изрично да е отказало предоставяне на исканата обществена информация. За да настъпи правопрекратяващото действие на тези два юридически факта по отношение на правото на достъп до обществена информация, е необходимо да липсва надделяващ обществен интерес. Тогава когато е налице надделяващ обществен интерес, наличието на двете кумулативни предпоставки - засягане на интересите на третото лице и неговият отказ за предоставяне на информацията, губят своето прекратяващо правото на достъп до обществена информация действие и за органа е налице задължение да предостави същата. По същия начин е разрешен и въпросът с основанието по чл. 17, ал. 2 и 3 от ЗДОИ, свързано с наличие на търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. Без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт органът няма да е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ да мотивира постановения отказ. Според § 1, т. 6 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона. С § 1, т. 5 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ е създадена оборима презумция, според която до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията: а) дава възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии; б) улеснява прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, ал. 1 относно вземаните от тях

решения; в) гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; г) разкрива корупция и злоупотреба с власт, лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица; д) опровергава разпространена недоверена информация, засягаща значими обществени интереси; е) е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3. В процесния случай исканата информация касае предоставяне на данни относно сключен договор/договорни отношения между Община Севлиево и PR агенцията „*****“, поради което съдът намира, че същата попада в хипотезите на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ. В тежест на административния орган е да обори законната презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес, като установи, обоснове и докаже извода си за липса на такъв, както и надлежно да мотивира отказа си с установен конкретен интерес на третото лице от запазване на информацията, който явно и съществено превишава обществения интерес за прозрачност и свободен достъп до информацията.

Съдът споделя доводите на жалбоподателката, че липсата на „материален носител“ и на „нарочна информация“, каквито изрази са използвани в оспореното решение, не може да представлява основание за отказ за предоставяне на исканата информация. В случая не се търси конкретен документ, с изключение на копието от договора между общината и агенцията, но в тази част решението не е обжалвано, нито пък анализ на данни, а систематизирането им в писмен вид по отношение на конкретен субект /т. 1 и 2 от заявлението/ и за период, посочен от заявителя /т. 4 от заявлението/. В този смисъл са и мотивите на Решение № 5898 от 17.05.2016 г. на ВАС по адм. д. № 5305/2015 г., V отд. Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ, в какъвто смисъл са мотивите на Решение № 7875 от 10.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 79/2014 г., VII отд. Органите са длъжни да се съобразят с предпочитаната от заявителя форма, като дори и в хипотезите на чл. 27 ЗДОИ могат да се използват повече от една от възможностите, уредените по чл. 26 ЗДОИ с цел по този начин да се реализира максимално пълно правото на достъп в подходящата форма - Решение № 2256 от 22.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 13781/2016 г., 5-членен с-в.

Решението, предмет на съдебен контрол в настоящото производство, е издадено от компетентен административен орган, в изискуемата от закона писмена форма и при спазване на предвидената процедура, но в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменено в оспорената част, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Искането на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски е своевременно направено и основателно с оглед крайния изход на спора, поради което следва да бъде уважено. Ответната страна следва да бъде осъдена да заплати в полза на жалбоподателката разноски в размер на 10 /десет/ лева дължима и внесена държавна такса /л. 18/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 174 от АПК,
съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ в частта му на т. 1, 2 и 4 Решение № 7 от 11.05.2018 година на Секретаря на Община Севлиево, издадено по заявление за достъп до обществена информация № РД-05-10.10 от 27.04.2018 година от Е.М. Д.-Д.от гр. Севлиево.

ОСЪЖДА Община Севлиево да заплати на Е.М. Д.-Д.от гр. Севлиево сумата от 10 /десет/ лева, представляваща направени по делото разноси.

ВРЪЩА административната преписка на Секретаря на Община Севлиево за ново произнасяне в четиринадесетдневен срок от влизане в сила на настоящото решение, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите му.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: